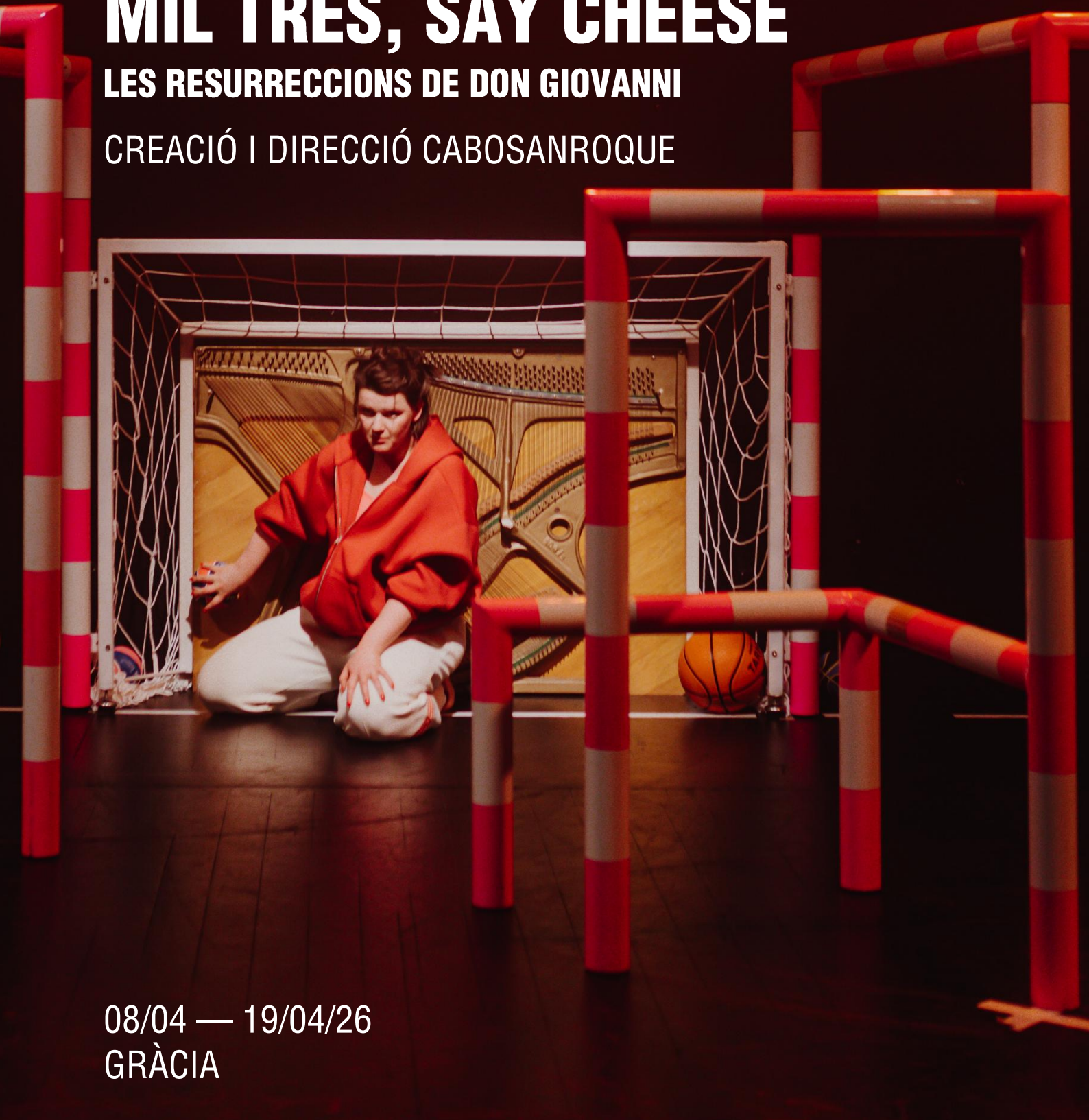

MIL TRES, SAY CHEESE

LES RESURRECCIONS DE DON GIOVANNI

CREACIÓ I DIRECCIÓ CABOSANROQUE

08/04 — 19/04/26

GRÀCIA

'11' lliure

TEMPORADA 25—26

SOBRE L'ESPECTACLE — 3

SINOPSI — 4

EN PARAULES DE LA COMPANYIA — 5

ENTREVISTA — 6

UNA ÒPERA EXPERIMENTAL — 8

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA — 9

BIOGRAFIES — 11

FITXA ARTÍSTICA — 18

INFORMACIÓ PRÀCTICA — 18

SALA DE PREMSA — 19

Què tenen en comú Bad Bunny i Mozart? Té Don Giovanni ‘mucha novia’? Els “seductors” són depredadors? I en tot això, quin paper hi juguen les dones? Una òpera experimental de cabosanroque que revisita el mite de Don Joan amb mirada radicalment contemporània.

© Sílvia Poch

SINOPSI

235 anys després d'enterrar per primer cop Don Giovanni i el seu catàleg de conquestes, “Madamina, il catalogo è questo”, el cantant Bad Bunny va convertir la cançó “Tití me preguntó” en una de les més escoltades de la història arreu del món. Da Ponte l'escriu en tercera persona, ja que la fa cantar Leporello, i Bad Bunny parla en primera persona. Més enllà d'això, poques diferències separen els dos temes: dos catàlegs de conquestes i un seguit de preferències en qüestió de dones. Quina és la versió de Don Giovanni que correspon als nostres temps? En què s'ha convertit avui en dia el desig contínuament insatisfet de Don Giovanni? Quines noves formes de masculinitat configuren el mite?

Després de més de quinze anys construint instal·lacions i dispositius teatrals —sense comptar amb presència humana... ni actors—, cabosanroque porta sis noies de carn i ossos a l'escenari per reflexionar sobre l'actualitat del personatge de Don Giovanni. Les sis intèrprets se serviran d'una peculiar escenografia sonora per tocar en directe fragments de l'òpera de Mozart, altres peces de nova composició i, fins i tot, versionar algun *reguetón* de Bad Bunny.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/mil-tres-say-cheese

EN PARAULES DE LA COMPANYIA

“Sua passion predominanteè la giovin principiante.”
(*Don Giovanni*. Mozart/Da Ponte, 1787)

“Hoy quiero un totito inédito. Uno nuevo, uno nuevo, uno nuevo, uno nuevo (Ey).”
 (“Tití me preguntó”. Bad Bunny, 2022)

Sis amigues es troben en una pista esportiva i comparteixen les seves experiències amb els homes. Som al 2026 i l'acció discorre en una plaça de Sevilla, com al *Don Giovanni* de Mozart i Da Ponte, al *Don Juan* de Zorrilla o al de Tirso de Molina.

Cada època ha anat a rescatar el llibertí de l'infern per escometre la seva pròpia interpretació del mite. Resurrecció, mort, resurrecció, mort... un etern retorn que sovint ha fracassat i no ens ha portat més consol. *Mil tres, say cheese. Les resurreccions de Don Giovanni* és un ritual de resurrecció i de mort de Don Giovanni a través del gest de la música. Don Giovanni no hi és de cos present, a l'escenari no hi ha cap home. Don Giovanni només reviu des del relat dels seus crims, reapareix en boca de les seves víctimes: Anna, Elvira i Zerlina. El veiem encarnar-se en una noia o una altra, actualitzant la seva presència, ressuscitant i mostrant la vigència dels seus gestos.

Anna, Elvira i Zerlina, els personatges femenins de l'òpera de Mozart, viuen avui en un món on el famós catàleg de conquestes de Don Giovanni ressona a ritme de *reguetón* a “Tití me preguntó” de Bad Bunny. A les notícies, hi veiem massa sovint directors d'escena, tenors i entrenadors de gimnàstica que s'aprofiten de la seva posició de poder per col·leccionar víctimes. I entre elles, la víctima preferida sempre és la *giovin principiante*, és a dir, el *totito inédito*.

cabosanroque

ENTREVISTA A CABOSANROQUE

Com va sorgir la idea de revisitar el mite de Don Joan a través d'una "òpera experimental"?

L'origen del projecte és un taller que vam impartir per a la Xarxa de teatres d'Òpera europea al Palau de les Arts, l'Òpera de València l'any 2022. L'objectiu del taller era incorporar nous llenguatges artístics a l'òpera. Vam voler treballar a partir d'alguna òpera que estigués al programa aquell any i, al mateix temps, ens va semblar molt interessant revisitar el mite amb gent molt jove i qüestionar-ne la vigència. Arran del resultat del taller, se'ns va demanar de portar-lo a escena professionalment.

Com és el Don Joan actual?

L'obra treballa amb la idea que Don Giovanni mor al final de l'obra però que en realitat, està contínuament ressuscitant, transformant-se sota noves formes de dominació masculina. Potser el Don Giovanni que no ha canviat molt és l'abusador que utilitza el seu poder per depredar noies joves. Els casos d'abús de poder continuat, lluny de deixar de sortir a les notícies, resorgeixen amb dimensions esfereïdores: els papers d'Epstein, el cas de Harvey Weinstein... tenors, directores d'escena, entrenadors de gimnàstica... Un altre fet preocupant és la construcció de la idea de masculinitat que l'extrema dreta està traspasant als joves.

D'altra banda, a dia d'avui podem detectar l'omnipresència d'una característica de la personalitat de Don Giovanni que ens afecta tant a homes com a dones: un desig continu no satisfet. Consumisme i xarxes socials cavalcant segon a segon als nostres telèfons.

A l'òpera de Mozart es concentren tots els atributs en un sol personatge. Actualment, el mite queda molt més difuminat i adopta formes més complexes i elaborades. Podríem estendre el mite molt més enllà i no encarnar-lo sota una forma humana, sinó com a sistemes de comportament fagocitaris, depredadors i criminals que poden tenir moltes empreses, governs o organitzacions supragovernamentals,

o la mateixa societat heteropatriarcal en què vivim.

Totes les intèrprets són dones. Per què?

Tot i que al *Don Giovanni* de Mozart i Da Ponte les veus femenines són importantíssimes, no hi ha mirada femenina. Crida l'atenció la complexitat dels personatges femenins dins d'una òpera bufa, però tant el llibret com la música van ser escrits per dos homes. Aquí, donem importància al punt de vista de la dona, de les diferents dones que podrien ser avui Donna Ana, Donna Elvira o Zerlina, focalitzant dins del llibret què fan i què es (i ens) diuen els personatges.

A nivell musical també estableix connexions entre com és i com es relaciona cada societat amb la música del seu temps, què representa, què significa, qui i com s'interpreta aquesta música. Ens interessen totes les qüestions que es generen al voltant d'aquesta lectura femenina del mite.

Als vostres treballs la tecnologia i els artefactes sonors cobren sempre un gran protagonisme. Què ens trobarem en aquesta ocasió?

Dins el què podríem anomenar escenografia hi ha instruments fets per nosaltres i també elements escènics sonors que es combinen amb instruments convencionals; però, per a nosaltres, el que és realment interessant és la combinació d'aquests elements amb humans. Després de més de 15 anys només treballant amb "màquines" i buscar-ne la seva expressivitat escènica, el fet de treballar amb sis músiques i tots els matisos que ens poden oferir ha significat un canvi molt important.

Com serà la posada en escena?

Sis amigues es troben en una peculiar pista esportiva urbana que podria ser en qualsevol ciutat. Aquestes amigues s'expliquen les seves experiències desastroses amb els homes i es fan costat les unes a les altres.

La música parteix de *Don Giovanni* de Mozart per arribar fins als nostres dies, amb referents com Bad Bunny. Com l'heu treballada?

La relació entre l'ària de "Madamina", el catàleg de conquestes de Don Giovanni, i *Tití me preguntó* va ser un dels disparadors del projecte. Ens va sorprendre tant el paral·lelisme en el concepte de les dues peces i una separació tan gran en el llenguatge per dir les mateixes barbaritats, com que al personatge en qüestió, sigui Don Giovanni o el jo fictici que ens canta el *Tití me preguntó*, les noies que els agraden més són les verges: la *giovin principiante* o el *totito inédito*.

Cal entendre la influència que va tenir Don Giovanni durant moltes dècades, un reguitzell d'àries i passatges que van ser *hits* durant molt de temps, si no, no és comprensible que una peça com *La ci darem la mano* per exemple fos versionada per Chopin, Beethoven o Liszt.

És una obra oportuna, ara que es parla tant de la "masculinitat tòxica"?

Els mites tenen la capacitat de parlar-nos contínuament i cada època el pot llegir dins d'un context social concret. No es tracta només de masculinitats tòxiques, sinó també del desig eternament insatisfet, de l'abús de poder, de les relacions entre gèneres i classes socials, d'estructures heteropatriarcals. Tots ells són temes que ens interpel·len a dia d'avui i està bé convidar la gent a reflexionar-hi.

UNA ÒPERA EXPERIMENTAL

Aquest projecte deriva del taller per a la comunitat ENOA (Xarxa Europea d'Acadèmies d'Òpera), dirigit per cabosarroque per a cantants d'òpera i músics de Berkeley. El taller va tenir lloc el desembre del 2022 al teatre d'òpera de València (El Palau de les Arts), on es va examinar, contemplar i desafiar l'òpera de Mozart, *Don Giovanni*.

235 anys després d'enterrar per primera vegada Don Giovanni i el seu catàleg de conquestes —“Madamina, il catalogo è questo”—, el cantant Bad Bunny convertia *Tití me preguntó* en una de les cançons més escoltades de l'any; actualment acumula 600.000 reproduccions diàries. Da Ponte l'escrigué en tercera persona, en boca de Leporello; Bad Bunny ho fa en primera persona. Més enllà d'això, hi ha poques diferències entre ambdues peces: dos catàlegs de conquestes i una sèrie de preferències sobre les dones.

Quina és la versió de Don Joan que correspon als nostres temps?

Què hi ha de Don Joan dins nostre i entre nosaltres?

Mil tres, say cheese intenta aportar algunes respostes a aquestes preguntes.

Mil tres, say cheese. Les resurreccions de Don Giovanni és un ritual de resurrecció i mort de Don Joan a través del gest, la paraula i la música. Cada època ha rescatat el llibertí de l'infern per fer la seva pròpia interpretació del mite. Resurrecció, mort, resurrecció, mort... un etern retorn que sovint ha fracassat, ja sigui per l'intent de fer el mite èticament més assumible, o per canvis que porten la dramaturgia fins a la inoperància o l'absurd. Don Joan s'ha convertit en ancià, dona, animal o robot, i no hem trobat cap consol més gran.

Don Joan ressuscita constantment, en cada època i sota formes diverses.

L'obra posa el focus en un fet clau: el paper de les dones. Un paper fonamental però invisibilitzat en la majoria de posades en escena, i que ressona amb força en l'actualitat. Més enllà de ser víctimes del depredador, és essencial observar com evolucionen els personatges femenins i la relació que s'estableix entre elles. L'espai que generen —un grup en construcció, una complicitat, una comprensió, una sororitat, una autodefensa— les uneix i les enforteix per fer front a la figura que representa Don Giovanni. I com ho fan, avui, les dones, dins el context que els ha tocat viure?

De manera similar a aquest procés periòdic de resurrecció i mort, de construcció i fracàs, set dones aniran construint i destruint escenes recurrents —com el cementiri o el banquet— en un ritual de possessió on s'invoca la presència de Don Joan, la seva actualització en cos present, per mostrar la vigència del seu gest, potser ara reconvertit en entrenador esportiu o en director d'escena.

L'actualització musical del mite passa per un treball de collage on fragments de *Don Giovanni* de Mozart es superposen amb estructures de composició contemporània, música urbana i improvisació lliure, interpretades sovint amb els elements sonors que conformen l'escenografia.

L'escenografia sonora interpreta de manera sintètica un espai nocturn urbà contemporani: una pista esportiva il·luminada per semàfors, cistelles de bàsquet construïdes amb arpes de piano, porteries de futbol fetes amb barres d'idiòfons que acaben construint un palau, una plaça o un cementiri.

Les intèrprets no només toquen els seus instruments, sinó que, incloses les cantants, també utilitzen aquests elements escenogràfics (escultures sonores) per interpretar els temes, temes que s'hauran anat conformant al llarg dels assajos.

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Madamina, il catalogo è questo (Leporello, Ferruccio Furlanetto). *Don Giovanni*, de Mozart
<https://www.youtube.com/watch?v=INF9r5jju0A>

Tití Me Preguntó, de Bad Bunny
<https://www.youtube.com/watch?v=ZB8CugwyBBU>

Don Juan Tenorio, de José Zorrilla
https://www.cervantesvirtual.com/obra-visor/don-juan-tenorio-drama-religiosofantastico-en-dos-partes--0/html/ff68b298-82b1-11df-acc7-002185ce6064_2.html

El burlador de Sevilla, de Tirso de Molina
https://www.cervantesvirtual.com/obra-visor/el-burlador-de-sevilla-0/html/d4e56189-b56f-427d-918b-03e170f7073f_2.html

Teatre de Don Joan, de Josep Palau i Fabre
<https://www.grup62.cat/l libre-teatre-de-don-joan/100757>

Don Juan, de Lord Byron
<https://www.catedra.com/libro/letras-universales/don-juan-i-lord-byron-9788437625393/>

Don Joan o el festí de pedra, de Molière
<http://www.arolaeditors.com/index.asp?autor=756&isbn=978-84-94483-93-6&taula=autor&txt=Moliere%20/%20Jean-Baptiste%20Poquelin>

Don Giovanni, de Julian Rushton
<https://www.cambridge.org/gb/universitypress/subjects/music/opera/w-mozart-don-giovanni>

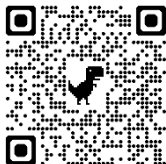
Don Giovanni's Reasons: Thoughts on a Masterpiece, de Felicity Baker i Magnus Tessing Schneider
<https://www.peterlang.com/document/1111671>

In difesa de Don Giovanni, de Luisa Passerini
<https://www.manifestolibri.it/shop/in-difesa-di-don-giovanni/>

Traducció a l'anglès: *In defense of Don Giovanni*
<https://punctumbooks.com/titles/in-defense-of-don-giovanni-a-feminist-mythobiography/>

Don Giovanni, de Joseph Losey
https://www.filmaffinity.com/es/evideos.php?movie_id=681956

Don Giovanni, direcció de Carlo Maria Giulini amb la Philharmonia Orchestra & Chorus (1961)
<https://www.youtube.com/watch?v=PxnSLALpHb4>

Don Giovanni, amb direcció de Calixto Bieito (Gran Teatre del Liceu, 2008)
<https://www.youtube.com/watch?v=IJxjGCYL170>

© Inga Knölke

BIOGRAFIA

COMPANYIA

cabosanroque

cabosanroque són Laia Torrents Carulla i Roger Aixut Sampietro. El seu treball es desenvolupa al voltant del so i les seves capacitats performatives. Les seves intervencions qüestionen l'espai d'exhibició i els formats; també interpel·len l'espectador a l'hora d'habitar aquest espai —físic, temporal i conceptual; sonor i visual. Els interessa l'artifici i la seva relació amb els éssers humans.

Cerquen tensions entre disciplines com la música, el teatre, les arts visuals i el so per obrir marges, espais en conflicte. La seva formació acadèmica (música, enginyeria industrial i arquitectura) els porta a utilitzar la tecnologia en totes les seves obres, sempre entesa com a eina, com a mitjà i no com a estètica, en un procés continu d'investigació. Sovint col·laboren amb altres artistes, pensadors i escriptors.

Des del 2012, les seves obres s'han exposat tant a nivell nacional com internacional. En els darrers anys han estat presents a: CaixaFòrum + (2023); Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (Barcelona, 2023); Cité de l'Architecture (París, 2021); Centre Georges Pompidou (París, 2020-2021); Center for Contemporary Arts of Glasgow (Glasgow, 2019); Casa Encendida (Madrid, 2018); Shaubude (Berlín, 2018); Fonoteca Nacional de México (Ciutat de Mèxic, 2012); Teatre Nacional de Catalunya (Barcelona: 2023, 2016, 2008); Sónar Festival (Barcelona: 2018, 2015, 2014, 2010, 2008; Frankfurt: 2008; Santiago de Xile: 2015); Festival Grec (Barcelona: 2023, 2021, 2006); Festival Temporada Alta (Girona: 2022, 2019, 2016, 2012, 2009); La Filature Scène Nationale de Mulhouse (Mulhouse, 2019); Théâtre Garonne, Scène Européenne de Toulouse (Tolosa: 2024, 2020, 2019); Unidram Festival (Berlín, 2009); Teatros del Canal (2019, 2017, 2016); Teatro Español (2023, 2016).

Des del 2015 són artistes residents a la Fundació Lluís Coromina.

Foto: cedida per la intèrpret

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Adriana Aranda

La soprano Adriana Aranda (Barcelona) s'ha consolidat com una de les figures vocals de referència de la música contemporània a Espanya, combinant una sòlida carrera en la música clàssica i amb un fort compromís amb la creació contemporània, els formats interdisciplinaris i les estrenes operístiques. L'any 2022 va estrenar l'òpera *L'ocell redemptor*, de Fabià Santcovsky, al Gran Teatre del Liceu, dins del projecte Òh!Pera, liderat per Àlex Ollé. Posteriorment va participar en les dues edicions següents (2023 i 2024), estrenant *In the beginning everything was white*, d'Itziar Vilorio, Àlex Tentor i Jordi Oriol, i *Azul como una naranja*, de Guillem Palomar. Destaca especialment per la seva estreta col·laboració amb *ensembles* de música contemporània com Arxis Ensemble, CrossingLines Ensemble, Grupo Instrumental siglo XX, Vertixe Sonora i Barcelona Modern Ensemble, i amb compositores com Helena Cánovas o Hugo Gómez-Chao Porta. S'ha presentat en festivals com RESIS Festival, Mixtur i Festival Música als Masos, així com en espais com la Real Academia Española de Roma. Va ser membre de la Voix Nouvelles Academy a Royaumont (França) l'any 2019, on va treballar amb Donatienne Michel-Dansac.

Paral·lelament, manté una presència sòlida en el camp del Lied, actuant de manera regular a Barcelona i arreu d'Espanya. Ha col·laborat amb artistes com Ian Burnside i Roderick Williams, destacant la seva participació al LIFE Victoria Lied Festival. Des del 2020 forma part del Duo Aramai, un duet de veu i guitarra centrat en el repertori clàssic. El seu disc *Music from Brazil* està disponible a Spotify.

La seva activitat artística inclou també creacions multidisciplinàries i teatrals en col·laboració amb companyies i artistes com Òpera de Butxaca. Ha actuat en festivals com el Festival Grec de Barcelona, La Palanca i el Festival de los Castillos, així com en teatres com Espai La Seca – Fundació Joan Brossa (Barcelona), Théâtre Christian Liger (Nîmes) i Caves Ecoiffier (Alénia). Ha treballat principalment amb Dolors Aldea (deixeble de Gérard Souzay) i Francisco Poyato, i ha col·laborat amb pianistes i *coaches* vocals com Wolfram Rieger, Dalton Baldwin, Ulrich Eisenlohr, Burkhard Kehring, Cindee Sanner i Elena Copons. Ha estat guardonada amb beques de la Fundació Victoria de los Angeles i de Wolfram Rieger.

Foto: cedida per la intèrpret

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Mar Esteban Martin

Mar Esteban Martin és clarinetista, performer i creadora amb formació en música clàssica i contemporània, llenguatges escènics, performance i dansa. Des d'una mirada transdisciplinària i col·laborativa, la seva pràctica artística es produeix en la intersecció entre creació, interpretació i investigació dins els àmbits de les arts en viu, la música i les pedagogies crítiques. Actualment treballa entre Espanya, Països Baixos i Àustria com a creadora escènica desenvolupant llenguatges contemporanis híbrids que proposin la trobada entre so i cos. A més, col·labora regularment amb artistes d'arts visuals, dansa i teatre d'arreu d'Europa. Màster en Performance Practices per la Universitat d'Arts ArtEZ (Països Baixos). Postgrau en Projectes Pedagògics i Escènics (Institut del Teatre) i Grau en Música (ESMUC).

Foto: cedida per la intèrpret

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Naia Membrillera

Naia Membrillera és percussionista i artista sonora. Va cursar els seus estudis musicals a Musikene i, posteriorment, Art Sonor a la Facultat de Belles Arts de la UB. Ha tocat amb grans agrupacions com l'Orquestra Simfònica d'Euskadi, la Banda Municipal de Bilbao i la Banda Municipal de Barcelona en auditoris com l'Euskalduna o L'Auditori de Barcelona. Així mateix, fa més de 10 anys que participa en creacions escèniques. És creadora de mardesonores, companyia exploradora escènica del so.

Foto: cedida per la intèrpret

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Sandra Monfort

Sandra Monfort (Pedreguer, 1992) és cantant, compositora, productora i guitarrista formada a l'ESMUC. La seva proposta uneix arrel valenciana amb electrònica i pop experimental, amb un directe potent i contemporani. Després del seu pas per Marala, es consolida en solitari amb Niño Reptil Ángel i La Mona, reconeguts el 2023 amb els Premis Carles Santos (Millor disc de pop, Millor cançó i Disc de l'any) i els Premis Enderrock (Millor disc de folk), amb gran aval de la crítica. El seu llenguatge, proper a referents com Rodrigo Cuevas o María José Llergo i en diàleg amb universos com Björk o FKA twigs, actualitza la tradició cap a territoris d'avantguarda. El 2025 amplia repertori amb l'EP La Mona de Nit. Compromesa i arrelada al territori, participa en iniciatives com Som València (2024).

Foto: cedida per la intèrpret

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Irina Soriano

Irina Soriano Kuznetsova és una pianista espanyola amb una trajectòria marcada per una sòlida formació europea i una intensa activitat concertística. Es va formar inicialment a València i va continuar posteriorment els seus estudis a Bèlgica, els Països Baixos i França, desenvolupant una veu artística profundament vinculada al gran repertori romàntic i postromàntic.

Ha actuat en sales i cicles de prestigi com la Salle Cortot de París, l'ADDA – Auditori de la Diputació d'Alacant, l'Ateneu de Madrid, l'Ateneu de València, el Palau de les Arts Reina Sofia de València, així com a Bozar (Brussel·les) i altres espais culturals internacionals. Ha participat a la Davidsbündler Academy de la Haia, on va actuar al costat del contrabaixista Nicolás Santangelo Schwartz, membre de la Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam, i ha desenvolupat part de la seva activitat artística a Anvers. La seva formació s'ha enriquit a través del treball amb destacats pianistes i pedagogs internacionals, entre ells Anna Fedorova i Nikolai Lugansky, i ha continuat els seus estudis pianístics amb Sergei Edelmann, amb qui manté un treball artístic continuat.

Participa així mateix de manera ocasional en activitats artístiques vinculades a la Fundació Rachmaninoff de Vila Senar (Suïssa) i al Conservatori Rachmaninoff de París, aprofundint en l'estudi i interpretació del repertori rus.

A més de la seva activitat com a solista i música de cambra, desenvolupa projectes en l'àmbit líric i col·laboratiu. Paral·lelament, manté un ferm compromís amb la música de cambra i amb projectes de projecció cultural internacional. En l'actualitat, desenvolupa una proposta de cicle de música de cambra a Bèlgica en col·laboració amb l'Ambaixada d'Espanya, reflex de la seva vocació de diàleg cultural i de la seva consolidació en el panorama musical europeu.

© Simon Van Rompay

BIOGRAFIA

INTÈRPRET

Lisa Willems

Lisa Willems és una soprano belga. Actua regularment com a solista a La Monnaie a Brussel·les, així com internacionalment. La temporada 25–26 hi cantarà *Une pastourelle/La Chauve Souris/La Chouette* (L'enfant et les sortilèges/Ravel) i *Clotilde* (Norma/Bellini), així com el paper de soprano a *Liebeslieder Walzer*, de Brahms. El juny de 2025 va debutar a l'Staatsoper de Berlín amb *Cassandra*, de Bernard Foccroulle, i amb *Mil tres, say cheese* debutarà a l'Estat espanyol.

Willems va formar part del conjunt de la nova peça *Thunder Music*, d'Anthony Braxton, al Festival de Darmstadt 2023. Ha aparegut com a Donna Anna/Zerlina a *Don Juan* (Don Giovanni/Mozart), de Deschonecompanye, i com a Leonore a *Fidelio* (Beethoven), de WALPURGIS (Operavision). Va debutar com a Kalypso a *Women + Anais Nin*, d'Odysseus, al Festival Louis Andriessen de Muziekgebouw aan't IJ (Països Baixos) i a l'Operadagen Rotterdam (Països Baixos). Al Dorset Opera Festival (Regne Unit), Lisa ha aparegut com a versió de Donna Elvira (Don Giovanni/Mozart), Sacerdotessa (Aïda/Verdi), Alice (Le Comte Ory/Rossini) i Una Novizia (Suor Angelica/Puccini).

Com a àvida intèrpret de cançons, Lisa Willems integra un duet amb els pianistes Valère Burnon i Pierre Nicolas Colombat. El 2022, va formar part d'una representació de 8 hores de *Frauenliebe und Leben*, de Schumann, al centre d'art de Singel d'Anvers, Bèlgica. El 2023, va ser convidada pel tenor escocès Nicky Spence a participar del projecte *Bohemian Songs* a l'òpera La Monnaie de Brussel·les, on va interpretar cançons de Dvorak, Janacek i Kapralova.

Del 2021 al 2025, Lisa va ser artista resident a la Queen Elisabet Music Chapel, on està sota la tutela de Sophie Koch, Stephane Degout i José van Dam.

FITXA ARTÍSTICA

PERFORMERS

sopranos Lisa Willems i Adriana Aranda
cantant Sandra Monfort
piano Irina Soriano
percussions Naia Membrillera
clarinet Mar Esteban Martin

DIRECCIÓ MUSICAL I MÚSICA ORIGINAL

cabosarroque

MÚSICA

Wolfgang Amadeus Mozart, Frédéric
Chopin, Franz Liszt i Benito Antonio
Martínez Ocasio

ARRANJAMENTS

cabosarroque i Lisa Willems, Adriana
Aranda, Sandra Monfort, Irina Soriano, Naia
Membrillera i Mar Esteban Martin

ESCENOGRAFIA

cabosarroque, cabosarroque i Flexo
arquitectura (portes rotatives),
cabosarroque i Studio Animal (semàfors)

VESTUARI

cabosarroque

IL·LUMINACIÓ

cube.bz i cabosarroque

ESPAI SONOR

Damien Bazin i cabosarroque

DIRECCIÓ DE MOVIMENT

Tuixén Benet

DISSENY I ANIMACIÓ DE TEXTOS

Minimalia (Yasmin Manssour i Helena Cané)

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Helena Febrés Fraylich

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

AGRAÏMENTS

a Alumilux, Ajuntament de Banyoles, Aixa
del Rey i Tomeu Ramis, Javi Jiménez
Iniesta i Martí Sales

MENCIÓ

cabosarroque (Laia Torrents i Roger Aixut)
són artistes residents de la Fundació Lluís
Coromina des del 2015

COPRODUCCIÓ

cabosarroque, Teatre Lliure i Temporada
Alta, Girona/Salt - Canal de Salt

AMB EL SUPORT DE

l'Institut Català d'Empreses Culturals - ICEC

INFORMACIÓ PRÀCTICA

DATES

08/04 — 19/04/26

HORARI

De dimecres a dissabte a les 19.00 h
El diumenge a les 18.00 h

Funció escolar extra 15/04 a les 10.30 h

DURADA

1h 30'

LLOC

Gràcia

IDIOMA

Multilingüe

PREU

De 14 a 32 €

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

COL·LOQUI

16/04 moderat per Marta Vives

EDAT RECOMANADA

A partir de 14 anys

ESPECTACLE INCLÒS A

Programa educatiu

ATENCIÓ

En aquest espectacle es fan servir llums
estroboscòpics, efectes de fum i un alt
volum de so.

SALA DE PREMSA

Per descarregar tots els materials informatius i tenir accés a material de referència (dossiers, notes de premsa, material audiovisual, etc.)

<https://www.teatrelliure.com/ca/sala-premsa-mil-tres-say-cheese>

CONTACTE PREMSA

Clàudia Blasquiz / Núria Cañamares

664 862 518 / 664 862 611

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

amb el finançament de

membre de

amb la col·laboració de

amb el suport de

mitjans patrocinadors

mitjans col·laboradors

convenis de col·laboració amb

